

ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ

ಯೋಜಿಸುವಂಥ ಬಹಕತ್ವ ಜನಕ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಣಿಸಿ ಪ್ರಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಂಶಯಪಡಿದ್ದರೂ, ಹರಂತ್ಯೈಷಿಂಜಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿರುವ ರುಜುವಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಿಲಾಕ್ಷೇಗಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಾಗಿರಬೇಕು (ಇ ಹೆತ್ತ 3:15).

ದೇವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲವಂಬ ತಿಂದುಂಬಂತ್ಕೆ ಬಂದಿರುವದಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕರು ಹೇಳುವರು. ದೇವರು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಂದುವರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನಾಧ್ಯಾತ್ಮಾ ದದ್ವಾಗಿರುವುದು. ಆ ಲಿತಿಯಾಲ್ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಸರ್ವಜ್ಞನಾಗಿರಬೇಕು. ಹರಂತ್ಯೈಷಿಂಜಿ ಜಿಂದಿಯ ಇರುವದನ್ನು ಸಂಬುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹಾತಪು ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮಂದಿಡುವುದು.

ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಲು ಹೋಧಿಸುವುದು

ಬ್ರಹ್ಮಾನ ಹೊಡಲನೆಯ ಪ್ರಸ್ತುತ, ಆದಿಕಾಂಡಪು “ಅದಿಯಾಲ್ ದೇವರು” ಎಂಬ ಗಂಭೀರವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯಾಂದಿಗೆ ಶಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅತನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಾದವು ಬ್ರಹ್ಮಲನ್ನು ಸಂಬಲಹಂ ನಾಷ್ಟಿಯಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹಲಿಜಾಮ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲಿಯಂತೆ ನಾಬಿಗಾಗಲೀ ಬ್ರಹ್ಮಲು ಯೋಜ್ಯವಾದ ನಾಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವಾಗ, ಅದರ ನಾಷ್ಟಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಬಳವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಲನ್ನು ಸಂಬುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಬ್ರಹ್ಮಲು ದೈವಿಕ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಅದು ತುಮಾಣೀಕರಿಸಲ್ಪಡಲು ನಾಧ್ಯವಾಗಿರುವ ತುತ್ತಿಯಾಂದರಲ್ಲ ತುಮಾಣೀಕರಿಸಲ್ಪಡಿದಂದ, ಹಂಜೆಂದ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ತುಮಾಣೀಕರಿಸಲ್ಪಡಲಾರದ ವಿಕಾಸಗಳಲ್ಲ ಅದರ ನಾಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧಿಲಿರಬೇಕು. ಒಂದು ನಾಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಲು ತನ್ನ ನಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿತೋಲಿಸಿದ್ದಲಂದ, ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಘೋಷಿಸುವದರಲ್ಲ ಅದು ನರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತಿರುವದೆಂದು ನಾನು ಸಂಬಂಧಿಸ್ತು. ದೇವರು ಇರುವನೆಂದು ನಾನು ಸಂಬಂಧಿಸ್ತು.

ದೃಢಪಡಿಸುವ ವಿಕ್ರಿಲವಾದ ನಾಷ್ಟಿಯ ಲಭ್ಯವಿರುವುದು. ಈ ಹಾರದ ಲುಜಿದ ಭಾಗವು ಬ್ರಹ್ಮಾಗೆ ಘೋಷಿಸುವ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿರುವ ಪುರಾವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿಸುವುದು.

ಪರಮ ಶೈವಾಂಗ ಜೀವಿಯ ಅನ್ವಯಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಾಕ್ಕಿ ಹೊಡುತ್ತದೆ

ದೇವರ “ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಯಾವ ಗುಲಾಳಕ್ಕಣಗಳ ... ಅತನು ಮಾಡಿದ ನೃಪೀಠ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕಾಣಬಾಹುತ್ವ ಹೇಗೆ ...” (ರೋಮಾಸು 1:20). “ಆಕಾಶಗಳ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೂಪಿಸಿದ್ದುತ್ತವೆ, ಅಂತಲ್ಕುವು ಅತನ ಕೈಲನಗಳನ್ನು ತಿಜಿನುತ್ತದೆ” (ಕೀರ್ತನೆ 19:1); ಹಾಗೂ “ನಿನ್ನ ಕೈಲನವಾಗಿರುವ ಆಕಾಶಮಂಡಲವನ್ನು ನಿಂಬು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಜಂಡು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡುವಾಗ ನಿಂಬು ಮನವುನ್ನು ನೆನನಲು ಅವನು ಎಷ್ಟರವನು ... ?” (ಕೀರ್ತನೆ 8:3, 4) ಎಂದು ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ದಾವಿದನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ವಿಶ್ವವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಂತೆ ನಾಪೂ ಅವಲೋಕಿಸಬಹುದು. ದಾವಿದನ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಜನಲಂದ ತಿಜಯಲ್ಪದುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎಷ್ಟೂ ಹೇಜಣಿ ವಿಶ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಜಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈಗ ಮನವನಿಗೆ ನೊಲಭ್ಯಗಳ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೊನ ಸಂಶೋಧನೆಯ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಭಾಬಿಯ ನುತ್ತಾನ ಅಂತರವು ನುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೆಡು ನಾವಿರ ಮೈಲುಗಳ ಕ್ಷಿಯವುದು. ನೂಯೆಸಿಗೆ ಅಂತರವು ಭಾಬಿಯ ನುತ್ತಾನ ಅಂತರಕ್ಕಿಂತ ನಾಲ್ಕು ನಾವಿರದವ್ವು ದೂಡ್ಯದಾಗಿರವುದು, ಅಂದರೆ ನುಮಾರು ತೊಂಬತ್ತೆರಡು ಬಿಉಯನ್ ಮೈಲುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗಿರವುದು. ನೆಷ್ಟುನ ಗ್ರಹವು ಎರಡುವರೆ ಜಿಉಯನ್ ಮೈಲು ಅಥವಾ ಭಾಬಿಯಂದ ನೂಯೆನು ದೂರದಲ್ಲಿಯಾದರೆ ಮೂವತ್ತೆರವ್ವು ದೂರದಲ್ಲದೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯ ಅತೇ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಾಕ್ಷ ನಕ್ಷತ್ರವಾದ ಸೀಲಯನ್ ಬಿವಕ್ಷಿಂದು ಪ್ರಾಯಯನ್ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲದೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲ ಮೂರನೆಯ ಅತೇ ಹೆಚ್ಚಿ ಬೆಳಕ್ಕಿಣಿ ನಕ್ಷತ್ರ, ಅಲ್ಲ ಸೆಂಟಾಲಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪ್ರಾಯಯನ್ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲದೆ. ಇಲ್ಲವೇ ನೂಯೆನು ದೂರವಿರಾದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಮೂವತ್ತು ನಾವಿರ ಹಣ್ಣಿ ಹೆಚ್ಚಿ ದೂರದಲ್ಲದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆಕಾಶಕಾಯಗಳ ಬಹೆ ದೂಡ್ಯಪ್ರಾಗಾಗಿದ್ದು, ಅವು “ಬೆಳಕಿನ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲ” ಅಳಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲ ಕೆಲವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಂದ ನಾವಿರಾರು ಬೆಳಕಿನ ವರ್ಣಗಳಿಂದ ದೂರದಲ್ಲವೆ. ಇದರ ಅಥವ ಶ್ರೀ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ 18,6,000 ಮೈಲು ಗಳಿಂತ ಹಲಿಯವ ಬೆಳಕಿಗೆ ಆಕಾಶಕಾಯಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ತಲುಪಲು ನಾವಿರಾರು ವರ್ಣಗಳ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಲಗ್ನೋಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಶ್ರೀಕಾರ ನೂಯೆ, ಗ್ರಹಗಳ ಹಾಗೂ ಸ್ವೇಸ್‌ಗೆಕ ಉಪರ್ಗತಗಳ ಕೂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ನೌರ ಹದ್ದಿತಿ ಬಂದೇ ಯಾಗಿರವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಯೋಂದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ನೂಯೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಗಳರು ಇತರವು ಬಿಉಯನ್ ಗ್ರಳೀ ನಂಬಿಯಿತು ಇರುವವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ఈ నంబ్రేషన్ నమ్రగె అధిక కొడువదిల్లి. నావు అధిక చూడికోళ్లు వూరంభిసలాగడష్ట బహచ దోషపుగితాగిచె. ఆదరే ఆదు బిశ్వద అపలిమితయి బగ్గె కేలచ్చోందన్న నూజిసుత్తాచె. మనుషును నంబోధిసిద్ద ఎల్లదర మీలే కేంద్రించినువాగి, నావు ప్రభావితరాగుతేచె; ఆదరే దేవప్ర కాయిగగజు

ಅಂಜುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ನಂತೋಽಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರೇಂ ಒಬ್ಬರು ವಿಶ್ವದ ಘನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: “ನಾನು ಹೆಚ್ಚೆಯಡುವ ಭಾಮಂಡಲವು ಲಗಿಯಾಗಿ ಕಲಿಗಿ ಹೊಗುವಾಗ ವಿಶ್ವದ ಮಹಿಮೆಗಾಗುವ ನಾಶವು, ಒಂದು ಎಲೆಯ ಜಿಳಿಕೆಯಿಂದ ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಾಡಿನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾಸಿಗಿಂತಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಅಪಲಬಿತವಾದ ವಿಶ್ವವು ದೇವಲದ್ವಾನೆ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಬಲ, ಹಾಗೂ ಒಟ್ಟೆಯತನವು ನರತವಾಗಿ ಅಕಾಶದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ; ಅದು ಒಂದು ಘೋಣಣಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಂದು ದೃಷ್ಟಿಕ ಘನತೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಅಕಾಶದ ಕರೆಗೆ ದಿಕ್ಷಾಸಿ ನೋಡಿಲಿ. ನಿಂದು ಅನಂತವನ್ನು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಸಮತೋಲನೆಯನ್ನು ಯೋಜಿಸಿಲಿ, ಹಾಗೂ ಗ್ರಹಗಳ ಜಲನೆಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಲಿ. ಅವು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಅದರ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಜೋಡಿಸುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ ವ್ಯಖ್ಯಾ ಅರುಹು ಉಳ್ಳ ನಿಯಂತ್ರಿತವ ಮತ್ತು ಉನ್ನತನಾಗಿರುವ ಸ್ವರ್ಪಣೆ ಕರೆಸಿಗಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ ವಾದಗಳಿಗೆ ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಡಿಸುವವು. ಅವುಗಳ ನಾಕ್ಷತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಫೋಣಿನಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಅವು ಎಂದನೆ ಮಾಡಲಾರದ ಇಲ್ಲವೇ ಯಾನವಾಗಿ ಇನಲ್ಪಡದ ನಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿರುವವು.

ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಜ್ಞಾನರ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಏನೂ ಇಲ್ಲದ್ದಲಿಂದ ಬರಲಾರದು. ಅದುದಲಿಂದ, ಯಾವುದಾದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅ “ಯಾವುದಾದರನ್ನು” ದೇವರು ಎಂದು ಬ್ಯಾಬಲು ಕರೆಯುತ್ತದೆ.

ನೃತ್ಯಿಯ ಮೂಲದ ತ್ರಿಶ್ಲೇಂದ್ರ - ಬುದ್ಧಿದುಣಿನಂಬಣವ್ಯಾಖ್ಯಾವನಿದ ನೃತ್ಯಿನಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬಿದು ಶಾಂಕಿಕ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ

ಮಾನವನ ಬಿವೇಕವು, “ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕರವಾದ ವಿಶ್ವದ ಮೂಲವು ಯಾವುದು?” ಎಂದು ತ್ರಿಶ್ಲೇಂದ್ರದೆ. ಕೆಂಪಲ ಎರಡು ನಾಧ್ಯವಾದ ಉತ್ತರಗಳಿವೆ: ಆಕಸ್ಮೀಕ ನಂಬಿವ ಇಲ್ಲವೇ ಬುದ್ಧಿನಂಬಣ ಉಳ್ಳವನಿಂದಾದ ಸ್ವರ್ಪಣೆ ಅದು ಆಕಸ್ಮೀಕ ನಂಬಿವ ಇಲ್ಲವೇ ಅವಭಡದ ಹಲಣಾಮವೆಂದು ನಾವು ನಂಬಿಬಹುದೋ? ನಾವು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಮತ್ತು ಅಪಲಬಿತವಾದ ವಿಶ್ವವು ಕುರುಡು ಆಕಸ್ಮೀಕ ಘಟನೆಯ ಹಲಣಾಮದಿಂದ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ನಂಬುವ ವಿಜಾರಣೆನಡಿ ಯಾರಲ್ಲಿರುವುದು? ಯಾವುದಾದರೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ್ದಲಿಂದ ಬರಲಾರದು. ಹಲಣಾಮವು ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಆಕಸ್ಮೀಕ ಘಟನೆಯು ಹ್ರಾಕ್ಷರ ಜಗತ್ತನ್ನು ಉತ್ವಾದಿಸುವದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಲಾರೇನು. ಅದು ಜ್ಞಾನವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಸ್ವರ್ಪಣಕ್ಕೆನ ಸ್ವರ್ಪಣಿಯ ಹಲಣಾಮವೆಂದು ನಂಬುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಯೋಜಿಸೋಣ.

ಮೊದಲನೆಯಾದು, ಅಗಣಿತ ನಂಬ್ಯಿಯಲ್ಲ ವಿಭಿಂದ ಮೂಲ ಚಂತ್ರಗಳನ್ನು ಜೀವದ ರೂಪ ಗಳನ್ನು ಉತ್ವಾದಿಸಲು ಯೋಜ್ಯ ತ್ರಂಘಾಣಗಳಲ್ಲ ವಿಭಿಂದ ಮೂಲಥಾತ್ವಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದು ಒಂದೊಂದಾಡಿಸುವಾಗಿನ, ಏಂದಿನುವಾಗಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬಲವಾಗಿ ತ್ವರಿತಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವದಜ್ಞ ತಿಳಿದ 112 ಮೂಲಧಾತ್ರಗಳಿವೆ. ನಾವು ನೋಡುವ ತ್ವರಿತ ಯೋಂದು ಈ ವಿಭಿಂದ ಮೂಲಧಾತ್ರ ಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಲವು ಮೂಲಧಾತ್ರಗಳ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ತ್ರಂಘಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಡಿನ

ಲ್ಯಾಂಗ್ ಸಿದಿಕ್ ಪ್ರವಾದಪುರಗಳನ್ನು ರೂಹಿಸುತ್ತವೆ. ಎರಡು ಹಾಲು ಜಲಜನಕ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಹಾಲು ಶ್ರಾಂಕಾಯಿತ್ವ ಸೀರನ್ನು ರೂಹಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಭಾಗ ನೋಡಿಯಂತ್ರ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ ಕೈಲ್ಲಿನ್ ತಿನ್ಸ್‌ಪ ಲುಟ್ಟಿಗೆ ನಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಲು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟುತ್ತಾರು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಲ. ನಾಬಿರಾಯ ಇನ್ ವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಬಿಬಿಧ ಒಂದುಗೊಡಿಸುವಿಕೆಗಳ ವಿಧಾನಕು ಮಾಡಬಹುದು. ಹಂತ್, ಗಂತ್, ಯುಥ್ ಹೋಂಟ್, ನಂಥಾನ ಒಷ್ಟಂದ, ಪರ್ವತಮಾನ ಪ್ರತಿಕೆಯ ಲೇಳನ ಇಲ್ಲಾದೆ ನಾಹಿಕ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಲೀಟಿಯ ರಜನೆ ಮಾಡಲು ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಬಹುದು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಕೆಲವೊಂದು ಜ್ಞಾನಭಿಲ್ಲದೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಷರ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅಕ್ಸಿಕ್ ಪಾರಿ ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿರ್ ನಾಪಕ ರಜನೆ ಸಂಭಿಳಿತು ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬಹುದೋ? ಎಂಡಿತಪಾರಿ ನಾವು ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಲಾರೆವು ಅದು ಎಂದಿಗೂ ನಾಧ್ಯಭಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯ ಮಾಲಧಾತುಗಳ ಬಿಬಿಧ ಬಿಶ್ವಣಿಗಳು ತುರುಡು ಅಕ್ಸಿಕ್ ತತ್ತ್ವ ಇಲ್ಲವೇ ಅವಕಡದ ಪರಿಜಾಮವಾಗಿದೆಯಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ನಂತರ ಅಂತಹದೆ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಹಾಗಿರುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲ!

ಎರಡನೆಯದು, ಬಿಖ್ರದಲ್ಲ ನಂತ್ರ ಬಗ್ಗೆ ಜ್ಞಾನಪುರಕ್ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ರೂಹಿಸುವಿಕೆಯ ಪ್ರಾಚೀರಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ರೂಹಿಸುವಿಕೆಯ ಸ್ವಾಷಿಯ ಜಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಷಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಿಂಮರಣಾರ್ಥ ಪರಿಪೂರ್ವಾಗಿ ರೂಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯ ಜೆನ್ಸ್‌ನಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಯಂತಹದೆ. ನಾವು ಜೀವಿಸುವ ಮಾನವ ದೇಹದ ಮಾನವಾತೀತ ನಿರ್ವಾಣ ತುಮಚನ್ನು ಹೊಂದಿದೆಯಂದ ತೊಲಿಸುತ್ತದೆ. ಜಾಗ್ರಾತ್ತಾರ್ಥಕರಿಗೆ ನಾವು ನಿನ್ನ ಪ್ರಯೋಗ ಕೆಲವು ನಾರಸೀನಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಆಜ್ಞಾಯ ಕರಪಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ದೇಹದ ರಜನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಲಿಸಲಾರಂಬಿಸಿ: “ನಿನು ನಂತ್ರನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪಾಗಿಯೂ, ಬಿಜಿತ್ಪಾಗಿಯೂ ರಚಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಟನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ” (ಕ್ರಿಂತನೆ 139:14). ಇನ್ನೊಂದು ವೀಲಬಾಗಳು, ವಾದನಾಯ ಸ್ವಾಯಂಗಳು ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಬಂಧಿಸುವ ನಾಬಿರಾಯ ಅಸ್ತಿ ಬಂಧಕರಾಗಳ ನಾಮರಸ್ಯವಾದ ಯೋಜನೆಯ ಮತ್ತು ರೂಹಿಸುವಿಕೆಯ ಪರಿಪೂರ್ವ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಬಿರಾಯ ನರಗಳು, ನಾಬಿರಾಯ ರ್ಂಧ್ರಿಗಳ ದೇಹದ ಒಕ್ಕೆಯಾದಕ್ಕಿಂತ ಎಲ್ಲವೂ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಒಂದಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು - ಜ್ಞಾನಪುರಕ್ ರಜನೆಯ ಜಿತ್ತಂತ್ರ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಕ್ಸಿಕ್ ಘಟನೆಯ ಪರಿಜಾಮವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಕಟ್ಟಿನ ಜಣಲವಾದ ಬಿಷಯಗಳ ಅನೇಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಂಬುವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನಪುರಕ್ ಸ್ವಾಷಿ ಕರ್ತನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದು ರಜನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರತಿಷಣುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಅಂಗರ ಮೇಲೆಯೇ ಜನರು ಜೀವನಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು ಹಾಗೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಿಳಿಯಿದೆ ಇರುವಂಥಿಂದ ಬಹಳಿಬಿಡೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಲಿಕೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅದೇ ಹೇಳಿಕೆಯು ಮಾನವ ದೇಹದ ಇತರ ಅಂಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು. ದೃಷ್ಟಿಕ ಅಂಗಗಳ ಸಿರ್ವಾಣ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಪರಿಬಿತಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ನುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಜೀವಿಗಳ ನಮೂಹಕರಾಗಳ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗುವ ವಾದವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಆಕಾಶದಲ್ಲ ಹಾರಾಡುವ ಪಟ್ಟಿಗಳ ತಮ್ಮ ಜೀವಿಸುವ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಅಗರ್ತ್ಯವಾದ ನಾಥನಗರಳಿಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ನಮುದ್ರಾಲ್ಲ ಕೆಜುವ ಬೀಎನ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅಗರ್ತ್ಯವಾಗಿರುವ ದೇಹ ರಜನೆಗಳಿಂದಿಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವರೂಪಗಳು, ಜೀವಬಿಲ್ಲದ

ವನ್ನುಗಳೂ ರೂಪಿಸಿದಾರೆನ, ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ರಚಕನ ಬಗ್ಗೆ ನಾಟ್ಕಿಕೊಡುವವು.

ಮುರಾನೆಯದು, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯ ಕ್ರಮ ನಿಯಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ವಾದಿಸುವುದು. ಗ್ರಹಗಳ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಗಳಲ್ಲ ಕ್ರಮಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜೀವನುವರು ಮತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೂಂದು ಸಿಕ್ಕಿತವಾದ ಲೀಕಿಯಲ್ಲ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವವು. ಪ್ರತಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಲೂ ತಾಸಿಗೊಮ್ಮೆ ಹೃಷಿಯ ತನ್ನ ಅಳ್ಳದಲ್ಲ ತಿರುಗುವುದು. ಅದೇ ನಿಯಮದಲ್ಲ ಪ್ರತಿ ತಾಸಿಗೆ 72,600 ಮೈಲುಗಳಂತೆ ನೂರಾರ್ಥ ನುತ್ತು ತಿರುಗುವುದು. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಯಮಿಸಿದಂತೆ ಇರುವುದು! ಅದು ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜಲನುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥ ನಿಯಮಗಳ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೇ. ಆಕಾಶದ ಗ್ರಹಣಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮುಂತಿಜನಾಲಕ್ಷ್ಯಗಳಿಂತೆ ಈ ನಿಯಮಗಳ ಇನ್ನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದ ನಿಯಮಗಳು ಜಾಲಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಾಮದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೇ ನಿಸರ್ಗದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮುಲಯಲಾರನು ಎಂಬ ಕೆಂಪಿಯಾದ ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾನವನು ಕಲಾತ್ಮಕಾಂದಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದನ್ನು ಬೀಲಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿದೇ ಹಾಯಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ನಿಯಮ, ಕ್ರಮವು ಆಕ್ಸಿಕ್ ಪಂಸಿಯ ಹಲಣಾಮಾವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾರನೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಜಾಲಯಲ್ಲ ತರುವ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಬಲವು ಇರಲೇ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ಬಲವು ಬುದ್ಧಿಯಳ್ಳದ್ದು ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು. ವಿಶ್ವದ ನಿಯಮಗಳ ಅಪ್ರಗತನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಗತನ್ನು ಮಂದವಲಸುವ ಅಪ್ಯಾನ್ಯತವಾದ ಬಲವು ಇರುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾಟ್ಕಿಕೊಡುವುದು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದು, ಜೀವನದ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ಜೀವಿಸುವ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ. ಜೀವದ ಮೂಲವು ಯಾವುದು? ಜೀವವು ಜೀವದಿಂದ ಬರುವದಲಿಂದ ನಹಜವಾದ ಜೀವವು ಇರಲೇ ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ನಾನು ದೇವರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಅತನು ಮಾತ್ರವೇ ಜೀವದ (ಖೂಣದ), ಅದರ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಅಲೋಳನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಿಂದಣಿಯೂ ಅದರ ಮೂಲವೂ ಅಗಿದ್ದಾನೆ. ಜೀವದ ರಹಸ್ಯದ ತಿಳಬಂಧಕೆಯನ್ನು ಹಡುಕುವದರಲ್ಲ ನಾವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅತನ ಬಳಗೆ ವರತಕ್ಕದ್ದು. ಅತನನ್ನು ದಾಟಿ ನಾವು ಹೊಗೆಲಾರೆವು. ಆಕಸ್ಮಿಕತೆಯಿಂದ ಜೀವವು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ವಯಂ ಸ್ವಾತ್ಮಿಯಂತಹ ಹುಟ್ಟಣಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಥಮ ಕಾರಣವು ಇರಲೇಬೇಕು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ದೇವರ ಕಾಯಂಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿಲಾಟಿಸುವಾಗ ನಾವು ದಾಖಿಲನೊಂದಿಗೆ, “ನಿನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೆನಸಲು ಅವನು ಎಷ್ಟುಧನು...?” (ಕೀರ್ತನೆ 8:4) ಎಂದು ನಾವು ಕೆಳಿಂದಂತಾಗುವುದು. ಮಾನವನು ಕೆಳವಲ ಅಲ್ಲಾಗಿದ್ದು ಕೆಳವಲ ಅಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಜೀವಿಸುವನು. ಆದಾಗ್ಯ ಹೊಳೆಯಿವ ಎಲ್ಲಾ ನಾಕ್ಷತ್ರಾಂಶಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅತನು ಮಾನವರಿಗಾಗಿ ಕಾಳಜಿ ಯಾಕೇ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಅತನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವನು. ಮನುಷ್ಯನು ನಿತ್ಯವಾಗಿರುವನು. ವಿಶ್ವವು ಬೆಂತಿಯ ಮೇಲು ವಾಗ, ಜಗತ್ತಾಗಳ ಬಡೆಯಲ್ಲಿಡುವದರಲ್ಲ ಮಾನವನು ಉಂಡು ಹೊಳ್ಳುವನು.

ದೇವರಲ್ಲ ನಾನು ನಂಬುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ನಂತರೆಣಿಕಿದೆ. ದೇವರಲ್ಲ ನಂಜಿಕೆಯಡಿದ ದಪನ, ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯದ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕನಿಕರ ಹಡುತ್ತೇನೆ ಅತನನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಂಡೆವರು ಮತ್ತು ಅತನನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಜೀವದ ಹೊರಾಟಗಳನ್ನು ಜಿಯನುವಳಿ ತಿಳಿದು ಅಥವಾ ಅನುಭವಿಸಿದ ಬಲದ ಅತ್ಯಿ ದೊಡ್ಡ ಮೂಲವು ದೇವರೆಂದು ನಾಟ್ಕಿಕೊಡುವಬಹುದು. ಅತನ ಕೈತೆಲನಗಳಾಗಿರುವ ಆಕಾಶಗಳೂ ಭೂಭಿಯೂ ನಾಶವಾಗಿ ಹೊಗುವವು

ಆದರೆ ಅತನು ಲಾಜದ, ನದಾಕಾಲ ಇರುವನು “ಸಿನಾದರೋ ಏ ಕ ಲೈಯಾಗಿರ್ಣಿಃ ಸಿನ್ಯ ಚರುಷ್ಗಳ ಮುಗಿದು ಹೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ” (ಕೀರ್ತನೆ 102:27). “ಬೆಷ್ಟಿಗಳ ಉಂಬಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ, ಭೂಬಿಯೂ ಅದರ ದೇಶಗಳೂ ನಿಮ್ಮಾಣವಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚಿನಿಂದ ಯುಗರುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂನೇ ದೇವರು” (ಕೀರ್ತನೆ 90:2). ಬದಲಾವಣೆಯ ಮತ್ತು ದಾಣ ಹೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಮಯದಲ್ಲ, ಕ್ಷೀಣಿಸುವ ಹಾಗೂ ವಿನಾಶ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಅತನ ಬದಲಾಗುವ ಹಸ್ತಪನ್ಮುಕಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೇಡಿಕೂಳುತ್ತೇನೆ.

© 2009 Truth for Today